

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 695

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 24 iulie 2025

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 349 din 1 iulie 2025 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 60 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, cu referire la sintagma „sau art. 56 alin. (1)”....	2–7
ORDONANTE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
11. — Ordonanță pentru modificarea și completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală	8–10
589. — Hotărâre pentru aprobarea Notei de fundamentare privind necesitatea și oportunitatea efectuării cheltuielilor aferente proiectului de investiții „Sistem electronic de tarificare rutieră — Lot 1 — Sistem informatic centralizat”	11–12
590. — Hotărâre pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici aferenți obiectivului de investiții „Consolidarea, modernizarea, reconfigurarea și creșterea eficienței energetice a Teatrului Național «Marin Sorescu» din Craiova”	13–14
591. — Hotărâre pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Pavilion nou cazare în cazarma 329 Boboc”	14–15
592. — Hotărâre pentru modificarea și completarea Regulamentului de organizare și funcționare a autorității teritoriale de ordine publică, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 787/2002	15
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
390. — Decizie privind acordarea calității de consilier onorific al viceprim-ministrului Michael-Dragoș Anastasiu doamnei Luciana Simona Enache-Pirtea	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 349

din 1 iulie 2025

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 60 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, cu referire la sintagma „sau art. 56 alin. (1)”

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 53 pct. 22 din Legea nr. 129/2019 pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, în ceea ce privește sintagma „sau art. 56 alin. (1)”, excepție ridicată direct de Avocatul Poporului și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.352D/2020.

2. Dezbaterile au avut loc la data de 5 iunie 2025, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie, și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când, având în vedere cererea de întrerupere a deliberărilor pentru o mai bună studiere a problemelor ce formează obiectul cauzei, în temeiul dispozițiilor art. 57 și ale art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 1 iulie 2025, când a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Cu Adresa nr. 22.598 din 15 decembrie 2020, înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 8.090 din 15 decembrie 2020, în temeiul art. 146 lit. d) teza a doua din Constituție și al art. 32 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, **Avocatul Poporului a sesizat direct Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 53 pct. 22 din Legea nr. 129/2019 pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, în ceea ce privește sintagma „sau art. 56 alin. (1)”**.

4. În motivarea excepției de neconstituționalitate, Avocatul Poporului susține, în esență, că dispozițiile art. 53 pct. 22 din Legea nr. 129/2019 sunt neconstituționale, în ceea ce privește sintagma „sau art. 56 alin. (1)”, fiind contrare dispozițiilor art. 44 alin. (8) și (9) din Constituție, întrucât includ fără temei bunurile asociației/fundației dizolvate în sfera bunurilor destinate, folosite sau rezultate din contravenție. Apreciază că introducerea sintagmei „sau art. 56 alin. (1)” în cuprinsul art. 60 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații are ca efect aplicarea sancțiunii confiscării bunurilor, indiferent dacă asociația sau fundația are o conduită sau un scop ilicit/contrar ordinii publice ori doar o atitudine pasivă manifestată prin nerespectarea termenelor de comunicare a datelor de identificare ale beneficiarului real, prevăzute la art. 34⁵ din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000.

5. Susține că, în situația necomunicării de către asociație a datelor de identificare ale beneficiarului real în termenul prevăzut la art. 34⁵ alin. (7) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000, instanța judecătorească dispune dizolvarea fără ca

textul de lege, imperativ fiind, să îi permită o cercetare pe fond a cererii de dizolvare. Apreciază, astfel, că instanța de judecată nu poate realiza un control eficient și real de legalitate și temeinicie, contrar principiului proporționalității sancțiunii complementare raportat la natura și gravitatea faptei. Consideră, totodată, că dispozițiile criticate sunt contrare principiului proporționalității sancțiunii complementare a confiscării raportat la natura și gravitatea faptei contravenționale și prin faptul că legiuitorul nu a avut în vedere gravitatea redusă a faptei asociației sau fundației de a nu comunica în termen datele de identificare ale beneficiarului real.

6. Susține că art. 53 pct. 22 din Legea nr. 129/2019 încalcă art. 44 din Constituție, întrucât vizează măsuri de trecere a bunurilor proprietate privată confiscate în proprietatea publică. Arată că art. 44 alin. (8) din Constituție instituie prezumția dobândirii licite a averii, averea dobândită licit neputând fi supusă confiscării, această prezumție întemeindu-se pe principiul general potrivit căruia orice act sau fapt juridic este licit până la dova contrarie. Or, această prezumție este înlăturată în cazul asociațiilor/fundațiilor care nu au respectat termenele de comunicare a datelor de identificare ale beneficiarului real, suprimându-se astfel garantarea dreptului de proprietate.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) și ale art. 33 din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) teza a doua din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10, 29, 32 și 33 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 53 pct. 22 din Legea nr. 129/2019 pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 589 din 18 iulie 2019, în ceea ce privește sintagma „sau art. 56 alin. (1)”.

11. Întrucât prevederile de lege criticate modifică dispozițiile art. 60 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații și ținând cont de dispozițiile art. 62 teza întâi („Efectele dispozițiilor de modificare și de completare”) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, potrivit cărora „dispozițiile de modificare și de completare se încorporează, de la data intrării lor în vigoare, în actul de bază, identificându-se cu acesta”, Curtea reține că obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 60 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, publicată în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 39 din 31 ianuarie 2000, cu referire la sintagma „sau art. 56 alin. (1)”, astfel cum au fost modificate prin art. 53 pct. 22 din Legea nr. 129/2019 pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, care au următorul conținut: „(4) În cazul în care asociația sau fundația a fost dizolvată pentru motivele prevăzute la art. 56 alin. (1) lit. a)-c) sau art. 56 alin. (1), bunurile rămase după lichidare vor fi preluate de către stat, prin Ministerul Finanțelor Publice, sau, după caz, de comuna sau orașul în a cărui rază teritorială asociația sau fundația își avea sediul, dacă aceasta din urmă era de interes local.”

12. Textele constituționale invocate în susținerea excepției de neconstituționalitate sunt cele ale art. 44 alin. (8) și (9) privind dreptul de proprietate privată.

(1) Scurt istoric al legislației Uniunii Europene în domeniul prevenirii și combaterii spălării banilor și finanțării terorismului

13. În domeniul prevenirii și combaterii spălării banilor, în legislația Uniunii Europene s-au succedat o serie de directive, între care Curtea reține: Directiva 91/308/CEE a Consiliului din 10 iunie 1991 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 166 din 28 iunie 1991, care a definit spălarea banilor în funcție de infracțiunile legate de droguri și a impus obligații exclusiv asupra sectorului financiar; Directiva 2001/97/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 decembrie 2001 de modificare a Directivei 91/308/CEE a Consiliului pentru prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L nr. 344 din 28 decembrie 2001, care a extins domeniul de aplicare al Directivei 91/308/CEE atât în ceea ce privește infracțiunile, cât și în ceea ce privește gama de profesii și activități vizate. De asemenea, Curtea reține că, în iunie 2003, Grupul de Acțiune Financiară Internațională (GAFI) a revizuit recomandările sale pentru a include și finanțarea terorismului și a formulat cerințe mai detaliate în ceea ce privește identificarea și verificarea clientelei, situațiile în care un risc mărit de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului poate justifica măsuri sporite și, de asemenea, situațiile în care un risc redus poate justifica controale mai puțin riguroase. Respectivele modificări s-au reflectat în Directiva 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2005 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 309 din 25 noiembrie 2005, și în Directiva 2006/70/CE a Comisiei din 1 august 2006 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește definiția „persoanelor expuse politic” și criteriile tehnice de aplicare a procedurilor simplificate de precauție privind clientela, precum și de exonerare pe motivul unei activități financiare desfășurate în mod ocazional sau la scară foarte limitată, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L nr. 214 din 4 august 2006. Ultimul act normativ al Uniunii Europene în domeniul prevenirii și combaterii spălării banilor și finanțării terorismului îl constituie Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 141 din 5 iunie 2015, cu termen-limită de implementare 26 iunie 2017, care este a patra directivă ce abordează amenințarea reprezentată de spălarea banilor și finanțarea terorismului.

14. În sensul acestei din urmă directive, „beneficiar real” înseamnă „orice persoană (persoane) fizică (fizice) care dețin(e) sau controlează în ultimă instanță clientul și/sau persoana fizică (persoanele fizice) în numele căreia (căror) se realizează o tranzacție sau o activitate și care includ (e) cel puțin: [...] c) în

cazul entităților juridice precum fundațiile și al construcțiilor juridice similare fiduciilor, persoana fizică (persoanele fizice) care ocupă poziții echivalente sau similare celor menționate la litera (b);” [art. 3 pct. 6 lit. c)]. Art. 3 pct. 6 lit. b) din Directiva (UE) 2015/849 stabilește că beneficiarul real în cazul fiduciilor include: constituitorul; fiduciarul (fiduciarul); protectorul, dacă există; beneficiarii sau, în cazul în care persoanele care beneficiază de construcția juridică sau entitatea juridică nu au fost încă identificate, categoria de persoane în al căror interes principal se constituie sau funcționează construcția juridică sau entitatea juridică; oricare altă persoană fizică ce exercită controlul în ultimă instanță asupra fiduciei prin exercitarea directă sau indirectă a dreptului de proprietate sau prin alte mijloace.

15. De asemenea, potrivit art. 30 alin. (1) din Directiva (UE) 2015/849, „Statele membre se asigură că entităților corporative și altor entități juridice înregistrate pe teritoriul lor li se solicită să obțină și să dețină informații adecvate, corecte și actualizate cu privire la beneficiarul lor real, inclusiv detaliile intereselor generatoare de beneficii deținute.”, iar art. 31 alin. (1) și (8) din aceeași directivă stabilește, în mod similar, că „Statele membre impun ca fiduciarul oricărei fiducii exprese reglementate de dreptul intern să obțină și să dețină informații adecvate, corecte și actualizate privind beneficiarul real al fiduciei. (...) Statele membre se asigură că măsurile prevăzute în prezentul articol se aplică altor tipuri de construcții juridice cu o structură sau funcții similare fiduciilor.” Totodată, art. 30 alin. (4), precum și art. 31 alin. (5) din directiva precitată prevăd că „Statele membre solicită ca informațiile păstrate în registrul central menționat (...) să fie adecvate, corecte și actualizate.”, iar, potrivit art. 58 alin. (1) din aceeași directivă, „Statele membre se asigură că entitățile obligate pot fi trase la răspundere pentru încălcări ale dispozițiilor naționale de transpunere a prezentei directive în conformitate cu prezentul articol și cu articolele 59-61. Orice sancțiune sau măsură rezultată este eficace, proporțională și disuasivă.”

(2) Cadrul normativ național în domeniul prevenirii și combaterii spălării banilor și finanțării terorismului, precum și jurisprudența Curții Constituționale în materie

16. Dintr-o perspectivă istorică, Curtea reține că Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 702 din 12 octombrie 2012, cu modificările și completările ulterioare, institua măsuri de prevenire și combatere a spălării banilor, precum și unele măsuri privind prevenirea și combaterea finanțării actelor de terorism. Art. 4 din această lege definește noțiunea de beneficiar real, prin care se înțelege orice persoană fizică ce deține sau controlează în cele din urmă clientul și/sau persoana fizică în numele ori în interesul căruia/căreia se realizează, direct sau indirect, o tranzacție ori o operațiune, și reglementează sfera de incidență a acestei noțiuni. De asemenea, art. 10 din Legea nr. 656/2002 enumera persoanele fizice și juridice care intrau sub incidența reglementării, la lit. j) a articolului menționat regăsindu-se asociațiile și fundațiile.

17. În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a reținut că scopul enumerării exprese în cuprinsul Legii nr. 656/2002 a persoanelor fizice și juridice prevăzute la art. 10 din acest act normativ a fost de a stabili în sarcina acestora obligații, bine definite, referitoare la activitatea de prevenire și combatere a spălării banilor, precum și un anumit regim juridic al desfășurării activităților acestora, prin raportare la activitatea Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor, care presupune realizarea de informări permanente, cu privire la operațiunile de natură financiară efectuate, în condițiile reglementate prin legea analizată. Prin urmare, cu toate că partea dispozitivă a art. 10 din Legea nr. 656/2002 este formulată într-o manieră foarte generală, care la o primă analiză ar putea conduce la concluzia că, sub incidența dispozițiilor art. 29 din Legea nr. 656/2002, ce reglementează infracțiunile de spălare a banilor, intră doar subiectele de drept

prevăzute la art. 10 din același act normativ, Curtea a reținut că intenția legiuitorului a fost aceea de a enumera, la art. 10 din legea criticată, persoanele fizice și juridice cărora le sunt aplicabile obligațiile ce rezultă din măsurile administrative prevăzute la cap. II și III ale Legii nr. 656/2002. De asemenea, Curtea a constatat că Legea nr. 656/2002 a fost abrogată prin Legea nr. 129/2019 și, cu prilejul acestei operațiuni legislative, enumerarea prevăzută la art. 10 din Legea nr. 656/2002 a fost preluată, cu câteva modificări, la art. 5 din Legea nr. 129/2019, care, în partea dispozitivă, califică, în mod expres, aceste persoane astfel reglementate ca fiind entități raportoare [a.n. art. 5 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 129/2019 enumeră printre entitățile raportoare fundațiile sau structurile similare]. Totodată, interpretând teleologic prevederile art. 10 din Legea nr. 656/2002, prin raportare la argumentele mai sus arătate, Curtea a reținut că intenția legiuitorului a fost aceea de a desemna, în cuprinsul textului criticat, persoanele fizice și juridice care au obligația de a raporta Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor tranzacțiile efectuate sau tranzacțiile care au legătură cu activitățile pe care le desfășoară și care ar putea ridica suspiciuni referitoare la comiterea unor activități de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, fără ca prin dispozițiile art. 10 din Legea nr. 656/2002 să fie restrânsă sfera subiecților activi ai infracțiunilor de spălare a banilor (în acest sens, Decizia nr. 116 din 10 martie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 564 din 29 iunie 2020, paragrafele 33-36, și Decizia nr. 471 din 27 octombrie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 126 din 14 februarie 2023, paragrafele 41-44).

18. Curtea reține că Legea nr. 656/2002, precitată, a fost abrogată prin art. 65 lit. A din cap. XII al Legii nr. 129/2019, care transpune Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015.

19. În sensul Legii nr. 129/2019, prin beneficiar real se înțelege orice persoană fizică ce deține sau controlează în cele din urmă clientul și/sau persoana fizică în numele ori în interesul căruia/căreia se realizează, direct sau indirect, o tranzacție, o operațiune sau o activitate [art. 4 alin. (1)], iar noțiunea de beneficiar real include, în cazul persoanelor juridice fără scop lucrativ, cel puțin (i) asociații sau fondatorii; (ii) membrii în consiliul director; (iii) persoanele cu funcții executive împuternicite de consiliul director să exercite atribuții ale acestuia; (iv) în cazul asociațiilor, categoria de persoane fizice ori, după caz, persoanele fizice în al căror interes principal acestea au fost constituite, respectiv, în cazul fundațiilor, categoria de persoane fizice în al căror interes principal acestea au fost constituite; (v) oricare altă persoană fizică ce exercită controlul în ultimă instanță, prin orice mijloace, asupra persoanei juridice fără scop lucrativ [art. 4 alin. (2) lit. c)]. Identificarea beneficiarilor reali cuprinde în cazul persoanelor fizice toate datele de stare civilă prevăzute în documentele de identitate prevăzute de lege; în cazul persoanelor juridice — datele cuprinse în actele constitutive sau certificatul de înmatriculare și datele reprezentantului legal al persoanei juridice care încheie contractul; datele și informațiile prevăzute în reglementările sectoriale aplicabile, iar în cazul persoanelor juridice străine va fi solicitată și o traducere în limba română a documentelor prevăzute anterior, legalizată în condițiile legii [art. 15 din Legea nr. 129/2019]. Persoanele juridice de drept privat, fiduciile și orice construcție juridică similară fiduciilor sunt obligate să obțină și să dețină informații adecvate, corecte și actualizate cu privire la beneficiarul lor real, inclusiv cu privire la modalitatea prin care se concretizează această calitate, și să le pună la dispoziția organelor de control și a autorităților de supraveghere, la solicitarea acestora [art. 19 alin. (1) din Legea nr. 129/2019, astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 44 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2020 privind modificarea și completarea Legii nr. 129/2019 pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, pentru completarea art. 218 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului,

pentru modificarea și completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, precum și pentru completarea art. 12 alin. (5) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 620 din 15 iulie 2020]. Beneficiarii reali ai persoanelor juridice de drept privat și ai fiduciilor și construcțiilor juridice similare au obligația să le furnizeze acestora toate informațiile și documentele necesare pentru ca acestea să îndeplinească cerințele prevăzute la art. 19 alin. (1), inclusiv detaliile intereselor generatoare de beneficii deținute [art. 19 alin. (1¹) din Legea nr. 129/2019, astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 4 din Legea nr. 101/2021 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2020 privind modificarea și completarea Legii nr. 129/2019 pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, pentru completarea art. 218 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, pentru modificarea și completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, precum și pentru completarea art. 12 alin. (5) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 446 din 27 aprilie 2021]. Încălcarea prevederilor legii atrage, după caz, răspunderea civilă, disciplinară, contravențională, administrativă sau penală [art. 42 alin. (1) din Legea nr. 129/2019].

20. Totodată, Curtea reține că Legea nr. 129/2019 a modificat și a completat o serie de acte normative, respectiv Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, Legea societăților nr. 31/1990 și Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală.

(3) Analiza excepției de neconstituționalitate

21. Examinând prevederile de lege criticate în raport cu motivele de neconstituționalitate formulate, Curtea reține că art. 7 alin. (2), precum și art. 17 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 39 din 31 ianuarie 2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 656 din 25 iulie 2005, cu modificările și completările ulterioare, au fost completate [prin art. 53 pct. 3 și 10 din cap. XI al Legii nr. 129/2019] cu două noi litere c¹ și c²) prin care a fost reglementată în mod expres obligația declarării beneficiarului real al unei asociații sau fundații la momentul formulării cererii de înscriere a acesteia în Registrul asociațiilor și fundațiilor, aflat la grefa judecătorei în a cărei circumscripție urmează să își aibă sediul.

22. De asemenea, având în vedere faptul că art. 30 alin. (1) din Directiva 2015/849 impune statelor membre ca informațiile păstrate în registrul beneficiarilor reali „să fie adecvate, corecte și actualizate”, prin art. 53 pct. 16 din cap. XI al Legii nr. 129/2019 a fost introdus art. 344 din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 care reglementează obligația asociațiilor și fundațiilor de a comunica Ministerului Justiției datele de identificare ale beneficiarului real, anual sau ori de câte ori intervine o modificare privind datele de identificare ale beneficiarului real, în vederea înregistrării actualizării evidenței privind beneficiarii reali ai asociațiilor și fundațiilor. În acest scop, consiliul director al asociației sau fundației împuternicește o persoană fizică pentru a comunica, printr-o declarație pe propria răspundere, încheiată în formă autentică, datele de identificare ale beneficiarului real. Declarația anuală se comunică Ministerului Justiției până la data de 15 ianuarie.

23. Alin. (1) al art. 344 din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 a fost modificat ulterior prin art. I pct. 24 din Legea nr. 276/2020 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1166 din 2 decembrie 2020, în prezent fiind reglementată obligația asociațiilor și fundațiilor de a comunica Ministerului Justiției datele de identificare ale beneficiarului real ori de câte ori intervine o modificare privind datele de identificare ale acestuia, în termen

de 30 de zile de la data la care a intervenit modificarea (cu alte cuvinte, s-a renunțat la declarația anuală cu privire la beneficiarul real). În caz de neconformare, art. 34⁵ din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 (introdus prin art. 53 pct. 16 din capitolul XI al Legii nr. 129/2019) reglementează sancțiunile aplicabile.

24. În acest sens, dispozițiile art. 34⁵ din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 prevăd că nerespectarea de către o asociație sau fundație a obligației prevăzute la art. 34⁴ din ordonanță constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 200 lei la 2.500 lei. Constatarea contravenției se face de către Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor prin agenți constatatori proprii. Contravenientul are obligația ca în termen de 30 de zile de la comunicarea procesului-verbal de constatare a contravenției să comunice datele de identificare ale beneficiarului real. În procesul-verbal de constatare a contravenției se înscrie o mențiune privind obligația de comunicare a datelor de identificare ale beneficiarului real. Procesul-verbal se comunică contravenientei, precum și Ministerului Justiției, în vederea înregistrării în evidența privind beneficiarii reali ai asociațiilor și fundațiilor [alin. (1)-(5) ale art. 34⁵].

25. Totodată, potrivit art. 34⁵ alin. (6)-(8) din ordonanță, necomunicarea de către asociație sau fundație a datelor de identificare ale beneficiarului real, în vederea înregistrării actualizării evidenței privind beneficiarii reali ai asociațiilor și fundațiilor, dacă aceasta a fost anterior sancționată pentru nerespectarea dispozițiilor prevăzute la art. 34⁴, constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 500 lei la 5.000 lei. Contravenientul are obligația ca în termen de 30 de zile de la comunicarea procesului-verbal de constatare a contravenției să comunice datele de identificare ale beneficiarului real. În procesul-verbal de constatare a contravenției se înscrie o mențiune privind obligația de comunicare a datelor de identificare ale beneficiarului real, precum și sancțiunea aplicabilă în cazul necomunicării datelor de identificare ale beneficiarului real, în termen de 30 de zile de la momentul comunicării acestuia, respectiv dizolvarea asociației sau fundației potrivit art. 56 alin. (11) din ordonanță (introdus prin art. 53 pct. 20 din capitolul XI al Legii nr. 129/2019) sau, după caz, potrivit art. 59 din ordonanță (normă de trimitere cu privire la fundații).

26. Art. 56 alin. (11) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 prevede că, în cazul necomunicării datelor de identificare ale beneficiarului real în termenul prevăzut la art. 34⁵ alin. (7) din ordonanță, asociația se dizolvă prin hotărâre judecătorească, la cererea Ministerului Public sau a Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor. Instanța competentă să hotărască dizolvarea este judecătoria în circumscripția căreia asociația își are sediul [art. 56 alin. (2)]. Totodată, cauza de dizolvare prevăzută la alin. (11) poate fi înlăturată înainte de a se pune concluzii în fond [art. 56 alin. (3)]. Dizolvarea fundației prin hotărâre judecătorească se face în condițiile art. 56, care se aplică în mod corespunzător, precum și în cazul nerespectării dispozițiilor art. 15 alin. (3) din ordonanță (art. 59).

27. Analizând cadrul normativ menționat anterior, Curtea reține că, în ipoteza nerespectării de către asociație sau fundație a obligației de comunicare a datelor beneficiarului real, atunci când intervin modificări cu privire la acestea, legea reglementează o serie de etape sancționatoare succesive, constând în aplicarea unor sancțiuni contravenționale (amenda contravențională), iar, în final, ca urmare a nerespectării termenelor stabilite prin procesele-verbale de contravenție, în aplicarea unei sancțiuni civile, respectiv dizolvarea acestor forme asociative, în cadrul unei proceduri judiciare. De asemenea, Curtea observă că art. 34⁵ din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 nu reglementează un caz de dizolvare de drept, care urmează să fie constatată de o instanță judecătorească, într-o procedură judiciară de verificare și regularizare, în condițiile art. 55 din ordonanță, ci un caz de dizolvare judiciară.

28. Curtea constată că legea reglementează obligația de comunicare a datelor beneficiarului real, atunci când intervin modificări cu privire la acestea, ținând cont de obiectivele de prevenire și combatere a spălării banilor și finanțării terorismului, pe de o parte, precum și de necesitatea de a crea un cadru de reglementare „care să permită societăților să își dezvolte propriile afaceri fără cheltuieli disproporționate legate de conformitate”, pe de altă parte [în acest sens, paragraful 2 din preambulul Directivei (UE) 2015/849].

29. În concret, Curtea constată că, pentru a se conforma obligației de comunicare a datelor beneficiarului real, atunci când intervin modificări cu privire la acestea, asociațiile și fundațiile au la dispoziție o serie de termene reglementate în mod rezonabil prin lege, astfel: 30 de zile de la data la care a intervenit modificarea [art. 34⁴ alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000]; 30 de zile de la comunicarea procesului-verbal de constatare a contravenției [art. 34⁵ alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000] și încă 30 de zile de la comunicarea procesului-verbal de constatare a contravenției, în ipoteza în care entitatea a mai fost anterior sancționată [art. 34⁵ alin. (7) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000]; precum și normele tranzitorii prin care s-a instituit un termen de 12 luni de la intrarea în vigoare a legii în care asociațiile și fundațiile au obligația completării documentelor conform cerințelor prevăzute la art. 6, 7, 16 și 17 din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 [art. 63 din Legea nr. 129/2019].

30. De asemenea, Curtea constată că, stabilind o ultimă măsură sancționatoare, de natură civilă (dizolvarea), în ipoteza nerespectării termenelor anterior menționate, legea instituie o procedură judiciară în care, potrivit art. 56 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000, cauza de dizolvare prevăzută la art. 56 alin. (11) poate fi înlăturată înainte de a pune concluzii în fond. Curtea reține că reglementarea prin lege a unei asemenea proceduri, aflată sub controlul și decizia unui judecător, este, prin ea însăși, îndeajuns de relevantă cu privire la scopul legii, de a menține un echilibru între interesul public de a preveni și combate spălarea banilor și finanțarea terorismului, pe de o parte, și „caracteristicile și nevoile entităților obligate care se încadrează în domeniul său de aplicare” pentru a „se asigura un tratament adaptat nevoilor specifice ale acestora și naturii afacerii”, astfel cum prevede paragraful 27 din preambulul Directivei (UE) 2015/849, pe de altă parte.

31. Mai mult, Curtea constată că, potrivit art. 56 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000, atitudinea procesuală activă a entităților asociative vizate (prin executarea obligației de comunicare a datelor beneficiarului real în cadrul procedurii judiciare a dizolvării), „*înainte de a pune concluzii în fond*”, poate determina înlăturarea cauzei de dizolvare. Prezența în cuprinsul normei precitate a sintagmei tehnico-juridice „*a pune concluzii pe fond*” întărește concluzia potrivit căreia legea stabilește o serie de garanții preventive pentru a da posibilitatea asociației/fundației să evite dizolvarea printr-o atitudine de conformare a acesteia exprimată într-o fază procesuală (avansată), ce precedă, în mod iminent, pronunțarea dizolvării.

32. În aceste condiții de reglementare, Curtea constată că atât instituirea în sarcina asociațiilor și fundațiilor a obligației de a raporta datele de identificare ale beneficiarului real, atunci când intervin modificări cu privire la acestea, cât și sancțiunea dizolvării (care intervine în ultimă instanță) în cazul neîndeplinirii acestei obligații urmăresc un scop legitim, respectiv prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, răspund unei „nevoi sociale stringente”, respectiv apărarea unui interes public ce vizează siguranța națională, pe de o parte, și îndeplinirea „obiectivelor de protecție a societății împotriva criminalității și de protecție a stabilității și integrității sistemului financiar al Uniunii” (paragraful 2 din preambulul Directivei 2015/849), pe de altă parte. „*Fluxurile de bani ilicite pot deteriora integritatea, stabilitatea și reputația sectorului financiar și pot amenința piața internă a Uniunii, precum și dezvoltarea internațională. Spălarea de bani, finanțarea terorismului și criminalitatea organizată rămân probleme semnificative care ar trebui abordate la nivelul Uniunii. Pe lângă o mai mare*

dezvoltare a abordării bazate pe dreptul penal la nivelul Uniunii, prevenirea ținută și proporționată a utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului este indispensabilă și poate aduce rezultate complementare.” (paragraful 1 din preambulul Directivei 2015/849). Totodată, potrivit art. 5 și art. 7 alin. (1) din Directiva 2015/849, „Statele membre pot adopta sau menține în vigoare dispoziții mai stricte în domeniul reglementat de prezenta directivă pentru a preveni spălarea banilor și finanțarea terorismului, în limitele dreptului Uniunii” și „Fiecare stat membru ia măsurile corespunzătoare pentru identificarea, evaluarea, înțelegerea și atenuarea riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului la care se expune (...)”. Pe de altă parte, Curtea reține că, potrivit art. 58 alin. (1) din Directiva 2015/849, „(...) Orice sancțiune sau măsură rezultată este eficace, proporțională și disuasivă.”

33. Potrivit normelor criticate în prezenta cauză, în cazul în care asociația sau fundația a fost dizolvată pentru motivele prevăzute la art. 56 alin. (1) lit. a)-c) sau art. 56 alin. (11) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000, bunurile rămase după lichidare vor fi preluate de către stat, prin Ministerul Finanțelor Publice, sau, după caz, de comuna sau orașul în a cărui rază teritorială asociația sau fundația își avea sediul, dacă aceasta din urmă era de interes local. Data transmiterii bunurilor este cea a întocmirii procesului-verbal de predare-preluare, dacă prin acesta nu s-a stabilit o dată ulterioară [art. 60 alin. (4) și (5) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000].

34. Curtea reține că, în urma dizolvării, persoana juridică fără scop patrimonial intră de drept în lichidare. Lichidarea constituie un „efect obligatoriu” al dizolvării, în lipsa căruia nu se pot realiza elementele definitorii ale dizolvării. Fără a fi parcursă faza lichidării, societatea își păstrează personalitatea juridică, întrucât dizolvarea presupune doar o nouă fază a existenței societății, respectiv cea în care se pune capăt activității sale normale. Numai după epuizarea etapei lichidării intervine stingerea personalității juridice a societății. Lichidarea este considerată ca fiind o operațiune și etapă în procesul de încetare a persoanelor juridice ce reprezintă un ansamblu de acte și operațiuni pe care lichidatorul desemnat în condițiile legii trebuie și poate să le facă în scopul destrucției patrimoniului, al valorificării drepturilor și al stingerii obligațiilor existente — după momentul dizolvării — în acel patrimoniu, precum și pentru încetarea existenței persoanei juridice și radierea acesteia din registrele publice în care a fost înregistrată.

35. Din această perspectivă, Curtea reține că, potrivit cadrului legal special (Ordonanța Guvernului nr. 26/2000), soarta bunurilor rezultate din lichidarea asociațiilor și fundațiilor este supusă anumitor reguli, cum sunt: (i) bunurile nu pot fi transmise către persoane fizice; (ii) lichidatorii vor transmite bunurile, în condiții statutare, către persoane juridice de drept privat sau de drept public cu scopuri identice sau asemănătoare, conform art. 60 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000, printr-o procedură stabilită în statutul asociației sau al fundației. Nu intră sub incidența textului menționat bunurile asociației sau fundației dizolvate în conformitate cu prevederile art. 56 alin. (1) lit. a)-c) din ordonanță; (iii) bunurile vor fi atribuite unor astfel de persoane juridice, prin intermediul instanței de judecată, în trei ipoteze: dacă în termen de 6 luni de la terminarea lichidării, lichidatorii nu au reușit să transmită bunurile potrivit art. 60 alin. (2), dacă prevederile statutare nu conțin procedura transmiterii bunurilor ori dacă prevederea statutară contravine legii sau ordinii publice; (iv) dizolvarea-sanctiune, potrivit art. 56 alin. (1) lit. a)-c) și art. 56 alin. (11), antrenează atribuirea bunurilor în favoarea statului sau comunei (orașului) în care își are sediul persoana juridică; (v) terenurile aflate în proprietatea asociațiilor și fundațiilor sau juridice ca persoane juridice române de către persoane fizice sau juridice străine trebuie înstrăinate de lichidatori în termen de un an de la data rămânerii irevocabile a hotărârii judecătorești de dizolvare ori de la data dizolvării voluntare, sub sancțiunea vânzării silite; (vi) bunurile persoanelor juridice de utilitate publică se repartizează, prin hotărâre a Guvernului, unor asociații (fundații) cu scop similar sau unor instituții publice; (vii) în urma lichidării federației, bunurile se transmit, în cote egale, persoanelor juridice constituante.

36. Jurisprudența instanței de contencios constituțional referitoare la transferul bunurilor asociațiilor/fundațiilor în ipoteza dizolvării în condițiile art. 56 alin. (1) lit. a)-c) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 este în sensul că „transmiterea, prin Ministerul Finanțelor Publice, a bunurilor asociației care a fost dizolvată către persoane juridice, expres și limitativ prevăzută de art. 60 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000, nu are aspectul unei sancțiuni sau al unei măsuri de siguranță care pot interveni în cazul comiterii unei infracțiuni sau contravenții, ci vizează destinația bunurilor asociației căreia i s-a aplicat o sancțiune civilă, aceea a dizolvării în condițiile art. 56 alin. (1) lit. a) din ordonanță” (Decizia nr. 382 din 14 octombrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 746 din 24 octombrie 2003); „transmiterea bunurilor asociației care a fost dizolvată către persoane juridice, expres prevăzute de art. 60 din ordonanță, vizează destinația bunurilor asociației căreia i s-a aplicat o sancțiune civilă, aceea a dizolvării în condițiile art. 56.” (Decizia nr. 354 din 17 martie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 420 din 19 iunie 2009 și Decizia nr. 1.383 din 16 decembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 208 din 10 aprilie 2009).

37. Curtea reamintește că bunurile rămase în urma lichidării asociațiilor/fundațiilor nu pot fi transmise către persoane fizice [în acest sens sunt art. 5, 15, 35 și art. 60 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000, privind caracterul nerestituibil al aporturilor și scopul nepatrimonial al asocierii]. Ca regulă, bunurile rămase după lichidare pot fi transmise numai către persoane juridice de drept privat sau de drept public cu scop identic sau asemănător, printr-o procedură stabilită în statutul asociației/fundației ori, prin voința instanței de judecată, în cazurile particulare, expres reglementate în art. 60 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000.

38. Prin excepție, art. 60 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000, criticat în prezenta cauză, prevede două ipoteze în care bunurile asociației/fundației rămase după lichidare sunt preluate de către stat, prin Ministerul Finanțelor Publice, sau, după caz, de comuna ori orașul în a cărui rază teritorială asociația sau fundația își avea sediul, dacă aceasta din urmă era de interes local.

39. O primă ipoteză vizează cauzele de dizolvare reglementate în art. 56 alin. (1) lit. a)-c) din Ordonanța de Guvern nr. 26/2000, respectiv când: scopul sau activitatea asociației a devenit ilicită ori contrară ordinii publice; realizarea scopului este urmărită prin mijloace ilicite sau contrare ordinii publice; asociația urmărește un alt scop decât cel pentru care s-a constituit.

40. A doua ipoteză (criticată în prezenta cauză) în care bunurile asociației/fundației rămase după lichidare sunt preluate de către stat sau, după caz, de comuna ori orașul în a cărui rază teritorială asociația/fundația își avea sediul, are în vedere situația în care asociația/fundația nu comunică Ministerului Justiției datele beneficiarului real, atunci când intervin modificări cu privire la acestea, după împlinirea termenului de 30 de zile de la comunicarea procesului-verbal de constatare a contravenției [prevăzut de art. 34⁵ alin. (7) din Ordonanța Guvernului].

41. Curtea constată că legiuitorul reglementează în mod distinct această din urmă ipoteză (conjuncția disjunctivă „sau” exprimă alternanța/coordonează ipoteze care sunt alternative), întrucât lipsa de diligență, pasivitatea persoanei juridice în îndeplinirea obligației de a raporta Ministerului Justiției datele de identificare ale beneficiarului real, atunci când intervin modificări cu privire la acestea, nu poate fi asimilată cu vreunul dintre cazurile de dizolvare reglementate în art. 56 alin. (1) lit. a)-c) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 în care scopul nepatrimonial al asocierii devine ilicit, unul dintre elementele sale constitutive fiind afectat, astfel că nu mai îndeplinește condițiile de legalitate [lit. a)], activitatea asociației/fundației deviază de la legătura sa cu scopul declarat al acestor forme asociative ori se constată lipsa oricărei legături între acestea sau faptul că mijloacele de realizare sunt nelicite; în această ipoteză scopul asociației este legitim, numai mijloacele sale de realizare sunt plasate în afara legii [lit. b)] ori sub declararea unui

scop legal, scopul real este diferit, independent de condiția naturii ilicite a scopului [lit. c)] și în care bunurile rămase după lichidare sunt preluate de către stat, sau, după caz, de comuna sau orașul în a cărui rază teritorială asociația sau fundația își avea sediul.

42. Curtea reține că problema care se impune a fi examinată este aceea a respectării de către norma criticată a dispozițiilor art. 44 alin. (3), (8) și (9) din Legea fundamentală, având în vedere consacarea constituțională a modurilor specifice de dobândire a dreptului de proprietate privată de către stat sau de către unitățile administrativ-teritoriale.

43. În aceste condiții, având în vedere toate cele reținute în paragrafele anterioare ale prezentei decizii, Curtea constată că preluarea, în ipoteza normativă menționată, de către stat/comună/oraș a bunurilor mobile și imobile ale asociațiilor/fundațiilor ca măsură sancționatorie pentru neîndeplinirea unei obligații legale ce revine persoanei juridice sancționate cu dizolvarea și intrarea în lichidare echivalează cu o confiscare contrară exigențelor constituționale stabilite prin art. 44 alin. (8), potrivit căruia „Averea dobândită licit nu poate fi confiscată. Caracterul licit al dobândirii se prezumă”. În lipsa probării caracterului ilicit al destinației, folosirii ori dobândirii bunurilor supuse măsurii de trecere în proprietatea privată a statului și a inexistenței unei hotărâri judecătorești definitive în acest sens, soluția legislativă reglementată prin art. 60 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000, în ceea ce privește sintagma „sau art. 56 alin. (1)”, înlătură prezumția de dobândire licită a averii și este neconstituțională, fiind contrară dispozițiilor art. 44 alin. (8) și (9) din Legea fundamentală.

44. De asemenea, Curtea constată că preluarea, în ipoteza normativă menționată, de către stat/comună/oraș a bunurilor mobile și imobile ale asociațiilor/fundațiilor echivalează cu o expropriere contrară art. 44 alin. (3) din Constituție, întrucât operează în alte condiții decât cele stabilite prin Legea fundamentală, respectiv nu este o expropriere pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreptă și prealabilă despăgubire.

45. Curtea constată că se pune problema îmbogățirii fără justă cauză a statului, această măsură nefiind motivată de interesul sau de utilitatea publică, ci echivalează atât cu o expropriere, contrară art. 44 alin. (3) din Constituție, întrucât operează în alte condiții decât cele stabilite prin Legea fundamentală, respectiv nu este o expropriere pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreptă și prealabilă despăgubire, cât și cu o confiscare a patrimoniului persoanei juridice, contrar dispozițiilor art. 44 alin. (8) și (9) din Legea fundamentală.

49. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d), al art. 29 și 32 și 33 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite excepția de neconstituționalitate ridicată direct de Avocatul Poporului și constată că sintagma „sau art. 56 alin. (1)” din cuprinsul dispozițiilor art. 60 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații este neconstituțională. Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 1 iulie 2025.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

pentru domnul **MARIAN ENACHE**,

în temeiul art. 426 alin. (4) din Codul de procedură civilă

coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992

privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale,

semnează

ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

46. Mai mult, din perspectiva respectării principiului legalității, consacrat constituțional în art. 1 alin. (5), Curtea constată că, reglementând trecerea în proprietatea privată a statului a unor bunuri aparținând asociațiilor și fundațiilor, legiuitorul trebuie să țină seama, în procesul legislativ, de existența unei consecvențe în reglementarea modurilor specifice de dobândire a dreptului de proprietate privată de către stat sau de către unitățile administrativ-teritoriale. Din această perspectivă, Curtea constată că preluarea, în ipoteza normativă criticată, de către stat/comună/oraș a bunurilor mobile și imobile ale asociațiilor și fundațiilor nu se regăsește printre modurile specifice de dobândire a dreptului de proprietate privată de către stat sau de către unitățile administrativ-teritoriale, reglementate în art. 553 alin. (2) și (3) din Codul civil (transmiterea în proprietatea statului a moștenirilor vacante sau a imobilelor cu privire la care s-a renunțat la dreptul de proprietate — bunuri abandonate sau fără stăpân). De altfel, Curtea reține că, potrivit art. 1.138 fraza întâi din noul Cod civil, „Moștenirile vacante revin comunei, orașului sau, după caz municipiului în a cărei rază teritorială se aflau bunurile la data deschiderii moștenirii și intră în domeniul lor privat”, iar abandonarea bunului mobil și renunțarea la dreptul de proprietate asupra bunului imobil au un cadru propriu de reglementare, ca moduri de stingere a dreptului de proprietate cu consecința transmiterii bunurilor către unitățile administrativ-teritoriale locale, neputând fi prezumate, fiind necesară o procedură de verificare a îndeplinirii condițiilor legale cerute *ad validitatem*, astfel cum prevede art. 562 alin. (2) din același act normativ.

47. Totodată, Curtea reține că legiuitorul nu poate să atribuie regimul de bunuri abandonate sau de bunuri fără stăpân sau provenind din moșteniri vacante acelor bunuri mobile sau imobile ale asociațiilor și fundațiilor care nu comunică Ministerului Justiției datele de identificare ale beneficiarului real, atunci când intervin modificări cu privire la acestea, în afara cadrului legal anterior menționat.

48. Prin urmare, Curtea constată că prevederile art. 60 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, în ceea ce privește sintagma „sau art. 56 alin. (1)”, sunt contrare dispozițiilor constituționale ale art. 44 alin. (3), (8) și (9) și, ținând seama că nu se integrează, în mod organic, în reglementările referitoare la modurile specifice de dobândire a dreptului de proprietate privată de către stat sau de către unitățile administrativ-teritoriale, prevăzute de art. 553 alin. (2) și (3) din Codul civil, precum și dispozițiilor art. 60 alin. (2) și (3) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000, încalcă și art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală.

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ pentru modificarea și completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală

Având în vedere invitația de aderare la Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică, denumită în continuare OCDE, și luând în considerare puternicul consens politic intern pentru aderarea la această organizație, având în vedere faptul că la Consiliul OCDE din luna iunie 2022 a fost adoptată Foaia de parcurs „Accession Roadmap”, document ce fixează termenii, condițiile și etapele procesului de aderare a României la organizație și urmărește alinierea legislației, politicilor și practicilor interne cu cele ale OCDE,

având în vedere obiectivul României asumat în Programul de guvernare 2024-2028 de aderare la OCDE în anul 2026, având în vedere procesul de evaluare în cadrul comitetelor sectoriale, precum și necesitatea implementării recomandărilor prioritare în vederea alinierii la cele mai bune politici și practici în domeniul mecanismelor de soluționare a litigiilor fiscale și necesitatea respectării angajamentelor asumate pentru implementarea standardului minim al Acțiunii 14 cu privire la mecanismele de soluționare a litigiilor fiscale,

având în vedere faptul că în lipsa unor modificări legislative nu au fost înregistrate progrese semnificative în soluționarea cazurilor de dublă impunere prin procedură amiabilă, fapt care a dus la decalarea calendarului de evaluare a României pentru acest grup și, implicit, la o presiune majoră pe calendarul aderării,

luând în considerare că neadoptarea opiniei tehnice pentru acest domeniu va decala semnificativ calendarul de adoptare a avizului formal pentru Comitetul de Afaceri Fiscale al OCDE, cu impact asupra procesului de aderare,

având în vedere angajamentele asumate de România prin semnarea convențiilor de evitare a dublei impunerii cu celelalte state partenere,

având în vedere angajamentele asumate de România prin aderarea la Uniunea Europeană și obligativitatea legislației Uniunii Europene,

luând în considerare că dubla impunere generează un dezavantaj competitiv pentru investitorii internaționali, deoarece problemele menționate mai sus vizează interesul public și strategic al României în îndeplinirea obligațiilor de drept internațional și procesului de aderare la OCDE și constituie o situație extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată, se impune adoptarea de măsuri imediate pe calea ordonanței.

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 pct. I.3 din Legea nr. 134/2025 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Art. I. — Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 23 iulie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 50, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin. (4), cu următorul cuprins:

„(4) Actul administrativ fiscal ce a stat la baza inițierii unei proceduri amiabile poate fi anulat sau modificat ca urmare a emiterii unei decizii de soluționare emise în condițiile prevăzute la art. 282 alin. (13).”

2. La articolul 52, după alineatul (2) se introduc trei noi alineate, alin. (2¹)-(2³), cu următorul cuprins:

„(2¹) Prin excepție de la prevederile alin. (2), dacă tranzacțiile prevăzute la respectivul alineat au avut loc și anterior momentului depunerii cererii în condiții similare, contribuabilul/plătitorul poate solicita extinderea valabilității acordului de preț în avans pentru o perioadă anterioară celei acoperite în cadrul unui acord de preț în avans, perioadă de până la cinci ani fiscali încheiați anteriori anului în care s-a depus cererea.

(2²) Extinderea valabilității acordului de preț în avans pentru o perioadă anterioară celei acoperite în cadrul unui acord de preț în avans se aprobă de către organul fiscal competent în

emiterea acordului de preț în avans, în condițiile stabilite de acesta prin ordin al președintelui A.N.A.F.

(2³) În situația în care cererea privind emiterea unui acord de preț în avans se află în curs de soluționare în cadrul A.N.A.F., inclusiv cererea privind extinderea valabilității acordului de preț în avans pentru o perioadă anterioară anului în care s-a depus cererea, iar la contribuabilul în cauză se află în curs de desfășurare o acțiune de inspecție fiscală care vizează impozitele și perioadele ce fac obiectul cererii privind emiterea unui acord de preț în avans, conducătorul organului de inspecție fiscală competent poate decide suspendarea inspecției fiscale în cauză.”

3. La articolul 52, alineatul (22) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(22) Prin ordin al ministrului finanțelor se stabilesc procedura privind emiterea soluției fiscale individuale anticipate, precum și conținutul cererii pentru emiterea soluției fiscale individuale anticipate. Prin ordin al președintelui A.N.A.F. se stabilesc procedura privind emiterea acordului de preț în avans, precum și conținutul cererii pentru emiterea acordului de preț în avans și a cererii de modificare, extindere, revizuire sau extindere pentru o perioadă anterioară celei acoperite în cadrul unui acord de preț în avans.”

4. La articolul 127 alineatul (1), după litera i¹) se introduce o nouă literă, lit. i²), cu următorul cuprins:

„i²) pentru emiterea unui acord de preț în avans în condițiile art. 52 alin. (2³);”.

5. La articolul 127, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul prevăzut la alin. (1), inspecția fiscală este suspendată până la data la care încetează motivul suspendării, dar nu mai mult de 6 luni de la data suspendării. Termenul de 6 luni nu operează în situațiile prevăzute la alin. (1) lit. i¹) și i²). În aceste cazuri, inspecția fiscală se reia după data finalizării procedurii judiciare sau după data rămânării definitive a hotărârii judecătorești, precum și după data la care organul de inspecție fiscală are acces la documentele financiar-contabile ale contribuabilului, respectiv după data soluționării cererii de emitere a acordului de preț în avans.”

6. Articolul 282 se modifică și va avea următorul cuprins: „Procedura amiabilă”

Art. 282. — (1) Prevederile prezentului articol se completează cu prevederile Convenției 90/436/CEE privind eliminarea dublei impunerii în legătură cu ajustarea profiturilor întreprinderilor asociate, ale Codului de conduită revizuit pentru punerea în aplicare efectivă a Convenției privind eliminarea dublei impunerii în legătură cu ajustarea profiturilor întreprinderilor asociate (2009/C322/01), precum și ale convențiilor sau acordurilor de evitare/eliminare a dublei impunerii încheiate de România cu alte state.

(2) În România, autoritatea competentă în realizarea procedurii amiabile este A.N.A.F.

(3) În sensul prezentului articol, expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *chestiune litigioasă* — faptul care generează litigii în urma interpretării și aplicării convențiilor sau acordurilor de evitare/eliminare a dublei impunerii la care România este parte;

b) *persoană afectată* — orice persoană fizică sau juridică cu rezidența fiscală în România sau într-un stat cu care România are încheiată o convenție sau un acord de evitare/eliminare a dublei impunerii și a cărei impozitare este afectată direct de o chestiune litigioasă.

(4) În baza prevederilor convenției sau acordului de evitare/eliminare a dublei impunerii încheiat de România cu un alt stat, când o persoană afectată consideră că măsurile luate de unul sau de ambele state contractante au sau vor avea ca rezultat o impozitare a acestuia care nu este conformă cu prevederile acelei convenții sau acord, indiferent de căile de atac interne, acea persoană își poate prezenta cazul privind o chestiune litigioasă autorității competente a oricăruia dintre statele contractante, dacă convenția sau acordul respectiv prevede această posibilitate.

(5) În cazul în care prevederile convenției sau acordului de evitare/eliminare a dublei impunerii încheiat de România cu un alt stat nu stabilesc posibilitatea de adresare către autoritatea competentă a oricăruia dintre statele contractante, persoana afectată rezidentă în România poate solicita A.N.A.F., indiferent de căile de atac interne, inițierea procedurii amiabile atunci când consideră că măsurile luate de unul sau de ambele state contractante au sau vor avea ca rezultat o impozitare a acestuia care nu este conformă cu prevederile convenției sau acordului.

(6) În cazul în care prevederile convenției sau acordului de evitare/eliminare a dublei impunerii încheiat de România cu un alt stat nu stabilesc posibilitatea de adresare către autoritatea competentă a oricăruia dintre statele contractante și A.N.A.F. consideră că solicitarea persoanei afectate nu poate fi admisă întrucât aceasta nu conține informațiile și documentele necesare sau nu a fost prezentată în termen, A.N.A.F. notifică autoritatea competentă a statului cu care România are încheiată o convenție sau un acord de evitare/eliminare a dublei impunerii asupra acestui fapt sau implementează un proces de consultare bilaterală care permite autorității competente a celuilalt stat să își prezinte opiniile cu privire la obiectul procedurii amiabile. Admisibilitatea solicitării din perspectiva informațiilor și documentelor necesare se analizează prin parcurgerea procedurii prevăzute la art. 283³ alin. (6)-(9).

(7) Cazul privind chestiunea litigioasă trebuie prezentat de persoana afectată în termen de trei ani sau în termenul prevăzut în convenția sau acordul de evitare/eliminare a dublei impunerii, calculat de la data comunicării actului administrativ fiscal sau orice altă notificare din care rezultă o impozitare care nu este în conformitate cu prevederile convenției sau acordului de evitare/eliminare a dublei impunerii încheiat de România cu un alt stat.

(8) Dacă convenția sau acordul de evitare/eliminare a dublei impunerii încheiat de România cu alt stat prevede o perioadă de prezentare a cazului mai scurtă decât perioada de trei ani prevăzută la alin. (7), această perioadă se extinde la trei ani.

(9) Cu scopul de a evita/elimina dubla impunere ce contravine convenției sau acordului, A.N.A.F. întreprinde demersuri cu autoritatea competentă din celălalt stat dacă A.N.A.F. nu poate soluționa cazul unilateral.

(10) A.N.A.F., în realizarea procedurii amiabile, participă la negocieri cu cealaltă autoritate competentă în vederea evitării/eliminării dublei impunerii ce contravine convenției sau acordului. În realizarea activității de negociere, echipa competentă în soluționarea procedurii amiabile propune conducerii instituției un mandat privind opțiunile de negociere ce pot fi acceptate de România în procesul de negociere cu cealaltă autoritate competentă. Mandatul de negociere poate fi revizuit sau actualizat după parcursul derulării reuniunilor bilaterale în cadrul cărora, împreună cu cealaltă autoritate competentă, se analizează în detaliu aspectele de fond ale speței, ținând cont de faptele și circumstanțele relevante ale cazului.

(11) În cazul procedurilor amiabile în domeniul prețurilor de transfer, mandatul privind opțiunile de negociere se elaborează prin considerarea tuturor metodelor de stabilire a prețurilor de transfer menționate la art. 11 alin. (4) lit. a)-f) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și în conformitate cu prevederile Liniilor directoare privind prețurile de transfer emise de către Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică pentru societățile multinaționale și administrațiile fiscale, cu amendamentele/modificările și completările ulterioare. Orice modificare legată de alegerea metodei de stabilire a prețurilor de transfer sau de modalitatea de aplicare a acesteia, comparativ cu situația care a stat la baza ajustării profiturilor persoanei afectate, se fundamentează în elaborarea mandatului de negociere sau la închiderea cazului procedurii amiabile.

(12) Rezultatul legitim al procesului de negociere și orice ajustare sau estimare a rezultatului fiscal a persoanei afectate rezultată în urma procesului de negociere și în conformitate cu mandatul privind opțiunile de negociere este considerată valoare de piață pentru cazul care face obiectul mandatului în sensul dispozițiilor art. 11 alin. (4) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare. Mandatul privind opțiunile de negociere se aprobă de către președintele A.N.A.F.

(13) În cazul în care A.N.A.F. a ajuns la un acord cu autoritatea competentă a celuiilalt stat contractant privind modul de soluționare a cazului prezentat, după ce obține acordul persoanei afectate, A.N.A.F. emite decizia de soluționare prin ordin al președintelui A.N.A.F. pe care o transmite de îndată acesteia. Prin decizia de soluționare, inclusiv prin decizia de soluționare emisă în conformitate cu prevederile art. 283⁵, se pot modifica sau anula actele administrative ce au stat la baza declanșării procedurii amiabile.

(14) În cazul în care nu există în derulare o cale de atac administrativă sau judiciară referitoare la actele administrative ce au stat la baza declanșării procedurii amiabile, A.N.A.F. aprobă, prin ordin al președintelui A.N.A.F., decizia de soluționare a procedurii amiabile, cu condiția ca persoana afectată să renunțe la dreptul de a promova oricare altă cale de atac administrativă sau judiciară referitoare la actele administrative ce au stat la baza declanșării procedurii amiabile.

(15) În cazul în care sunt în derulare alte căi de atac referitoare la actele administrative ce au stat la baza declanșării procedurii amiabile, decizia de soluționare a procedurii amiabile, aprobată prin ordin al președintelui A.N.A.F., devine astfel obligatorie și executorie numai după ce persoana afectată prezintă A.N.A.F. dovezi că au fost luate măsuri în vederea încheierii acestora în ceea ce privește rezultatul negocierii. Astfel de dovezi trebuie prezentate în termen de cel mult 60 de zile de la data la care decizia respectivă a fost comunicată persoanei afectate.

(16) Implementarea rezultatului negocierii se realizează prin ordin al președintelui A.N.A.F. independent de orice prevedere națională legată de prescripție sau de constatăriile organului fiscal care decurg din alte acte administrative fiscale ce au stat la baza chestiunii litigioase.

(17) În cazul în care A.N.A.F. și autoritatea competentă a celuiilalt stat contractant nu au ajuns la un acord privind modul de soluționare a cazului prezentat, A.N.A.F. notifică persoana afectată în legătură cu acest lucru, indicând motivele de fapt și de drept pentru care nu s-a ajuns la un acord.

(18) Dacă nu se poate ajunge la un acord privind modul de soluționare a cazului prezentat în termenul prevăzut, în cazul Convenției 90/436/CEE și al Directivei (UE) 2017/1.852 a Consiliului din 10 octombrie 2017 privind mecanismele de soluționare a litigiilor fiscale în Uniunea Europeană, la solicitarea persoanei afectate, A.N.A.F. este obligată să dea curs procedurilor de arbitraj, sub rezerva acordului celuiilalt stat.

(19) A.N.A.F. derulează procedura de arbitraj în condițiile art. 283⁶ și implementează rezultatul procedurii de arbitraj prin decizie de soluționare, în condițiile art. 283¹⁵, fără a fi necesar acordul persoanei afectate.

(20) Atunci când o convenție sau un acord de evitare/eliminare a dublei impuneri încheiat de România cu un alt stat nu prevede ajustarea corespunzătoare a bazei de impunere în situația în care în acel stat s-a făcut o ajustare a profiturilor unei întreprinderi, autoritatea competentă din România se va strădui să rezolve cazurile în care s-a făcut o astfel de ajustare în celălalt stat pe calea procedurii amiabile.

(21) A.N.A.F. realizează procedura amiabilă și în cazul în care autoritatea competentă a statului cu care România are încheiată o convenție sau un acord de evitare/eliminare a dublei impuneri îi solicită acest lucru.

(22) În situația în care o hotărâre definitivă privind cazul care face obiectul procedurii amiabile a fost pronunțată de instanța competentă din România, înainte ca A.N.A.F. și autoritatea competentă a celuiilalt stat să fi ajuns la un acord asupra cazului, A.N.A.F. notifică celeilalte autorități competente hotărârea definitivă a instanței, procedura fiind încheiată la data notificării.

(23) Modalitatea de derulare a procedurii amiabile se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F.

(24) Prevederile alin. (4) și (6) se aplică solicitărilor introduse începând cu data de la care sunt aplicabile prevederile Convenției multilaterale pentru implementarea în cadrul tratatelor fiscale a măsurilor legate de prevenirea erodării bazei impozabile și a transferului profiturilor, deschisă spre semnare și semnată de România la Paris la 7 iunie 2017, ratificată prin Legea nr. 5/2022, sau ulterior acelei date pentru convențiile sau acordurile de evitare/eliminare a dublei impuneri încheiate de România cu alte state, care prevăd posibilitatea ca o persoană afectată să își poată prezenta cazul autorității competente a oricăruia dintre statele contractante.”

Art. II. — Prevederile art. I pct. 2-5 se aplică și pentru acordurile de preț în avans aflate în curs de soluționare, iar pct. 1 și 6 se aplică și pentru procedurile amiabile aflate în curs de soluționare, indiferent de stadiul acestora.

PRIM-MINISTRU
ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor,
Alexandru Nazare
Ministrul afacerilor externe,
Oana-Silvia Țoiu

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Notei de fundamentare privind necesitatea și oportunitatea efectuării cheltuielilor aferente proiectului de investiții „Sistem electronic de tarificare rutieră — Lot 1 — Sistem informatic centralizat”

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 42 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Nota de fundamentare privind necesitatea și oportunitatea efectuării cheltuielilor aferente proiectului de investiții „Sistem electronic de tarificare rutieră — Lot 1 — Sistem informatic centralizat”, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea proiectului de investiții prevăzut la art. 1 se realizează din fonduri externe rambursabile, în cadrul Planului național de redresare și reziliență (PNRR), componenta 4 — Transport sustenabil, reforma R1 — Transport sustenabil, decarbonizare și siguranță rutieră/Investiția I.3 — Dezvoltarea

infrastructurii rutiere durabile aferente rețelei TEN-T, taxarea drumurilor, managementul traficului și siguranța rutieră, și de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, în limita sumelor aprobate cu această destinație, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

Art. 3. — Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, prin Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A., răspunde de modul de utilizare a sumei prevăzute în anexă, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

PRIM-MINISTRU
ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:
p. Viceprim-ministru,
Mihaela-Ioana Kaitor,
secretar de stat

Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Ciprian-Constantin Șerban
Ministrul investițiilor și proiectelor europene,
Dragoș-Nicolae Pîslaru
Ministrul finanțelor,
Alexandru Nazare

București, 24 iulie 2025.
Nr. 589.

ANEXĂ

NOTĂ DE FUNDAMENTARE
privind necesitatea și oportunitatea efectuării cheltuielilor aferente proiectului de investiții
„Sistem electronic de tarificare rutieră — Lot 1 — Sistem informatic centralizat”

Conform prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 8/2022 privind interoperabilitatea sistemelor de tarificare rutieră electronică și facilitarea schimbului transfrontalier de informații cu privire la neplata tarifelor rutiere, aprobată prin Legea nr. 203/2022, ordonanță care transpune în legislația națională prevederile Directivei (UE) 2019/520 a Parlamentului European și a Consiliului din 19 martie 2019 privind interoperabilitatea sistemelor de taxare rutieră electronică și facilitarea schimbului transfrontalier de informații cu privire la neplata taxelor rutiere în cadrul Uniunii, Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A. (CNAIR — S.A.) este desemnată să perceapă tarife rutiere pe drumurile de interes național din România.

CNAIR — S.A. este persoană juridică română, de interes strategic național cât timp statul este acționar majoritar, care se organizează și funcționează sub autoritatea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, pe bază de gestiune economică și autonomie financiară.

Printre sursele de finanțare ale CNAIR — S.A. se numără și veniturile obținute, în lei și în valută, din colectarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de autostrăzi, drumuri expres și drumuri naționale din România, aflate în administrarea acesteia, stabilite potrivit legislației în vigoare.

În conformitate cu prevederile Legii nr. 226/2023 privind aplicarea unor tarife rutiere pe rețeaua de drumuri naționale din România, cu modificările și completările ulterioare, lege care transpune în legislația națională prevederile Directivei 1999/62/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 1999 de aplicare a taxelor la vehiculele grele de marfă pentru utilizarea anumitor infrastructuri, cu modificările și completările ulterioare, CNAIR — S.A. întreprinde demersurile pentru definirea și instituirea unui nou sistem informatic integrat de tarificare rutieră în vederea managementului, gestiunii și controlului aplicării tarifului de trecere și a tarifului de utilizare.

Noul sistem de tarificare rutieră trebuie să integreze atât un mod de tarificare ce are la bază perioada de utilizare a infrastructurii rutiere (time based) pentru autoturisme, autobuze, autocare și vehiculele de transport marfă cu masa totală maximă autorizată (MTMA) mai mică de 3,5 tone (rovinieta), cât și un mod de tarificare în funcție de distanța parcursă (distance based) pentru vehiculele de transport marfă cu masa maximă autorizată (MTMA) > 3,5 tone (TollRo).

Totodată, în vederea aplicării principiului „poluatorul plătește”, prevăzut atât în Directiva (UE) 362/2022 de modificare a Directivelor 1999/62/CE, 1999/37/CE și (UE) 2019/520, în ceea ce privește taxarea vehiculelor pentru utilizarea anumitor

infrastructuri, cât și în Legea nr. 226/2023, cu modificările și completările ulterioare, noul sistem de tarifare rutieră trebuie să asigure aplicarea acestor tarife rutiere în funcție de clasa de emisii poluante Euro a vehiculelor.

În cazul vehiculelor de transport marfă cu masa maximă autorizată (MTMA) > 3,5 tone, sistemul de tarifare rutieră electronică trebuie să asigure:

- identificarea, în permanență, a traseului urmat de un vehicul pe rețeaua de drumuri naționale (prin intermediul unui echipament de bord — OBE sau prin intermediul unei aplicații destinate sistemelor de operare a telefoanelor mobile, conectate la satelit/rețele de comunicații mobile sau în baza unei declarații a utilizatorului — tichet de rută în format electronic);

- stabilirea în mod automat a tarifului datorat în funcție de distanța parcursă cu acest vehicul pe categorii de drum și de caracteristicile vehiculului;

- virarea tarifului datorat de utilizator în contul CNAIR — S.A.;
- interoperabilitatea cu sistemele de tarifare rutieră electronică din statele membre ale UE și facilitarea schimbului transfrontalier de informații cu privire la neplata tarifulor rutiere.

Pentru introducerea noului sistem de tarifare rutieră, proiectul a fost împărțit în trei etape de implementare, respectiv:

- Etapa I: Sistem electronic de tarifare rutieră, Lot 1 — Sistem informatic centralizat;

- Etapa II: Sistem electronic de tarifare rutieră, Lot 2 — achiziția de echipamente hardware și licențe software destinate dotării obiectivelor fixe și mobile de control;

- Etapa III: Sistem electronic de tarifare rutieră, Lot 3 — Identificarea amplasamentelor de control de pe rețeaua de drumuri naționale din România și realizarea infrastructurii.

Etapa 1 presupune dezvoltarea și implementarea soluției informatice, inclusiv furnizarea de echipamente și software de bază pentru sistemul informatic centralizat prin achiziția de servicii de dezvoltare și implementare a soluției informatice, inclusiv furnizarea de echipamente și software de bază în cadrul proiectului.

În cadrul primei etape a proiectului „Sistem electronic de tarifare rutieră — Lot 1 — Sistem informatic centralizat” se au în vedere:

- livrarea de echipamente hardware în două centre de date (site principal — București, aparținând CNAIR — S.A., și site secundar — Brașov, aparținând Serviciului de Telecomunicații Speciale);

- instalarea și configurarea echipamentelor hardware în ambele centre de date;

- livrarea de componente software;

- instalarea componentelor software în ambele centre de date;
- analiza, proiectarea și dezvoltarea de module software specifice proiectului;

- migrarea datelor din vechiul sistem de tarifare (SIEGMCR) pe noul sistem de tarifare;

- asigurarea suportului tehnic pentru o durată de 5 ani pentru toate componentele sistemului.

În Planul național de redresare și reziliență (PNRR), la componenta C4 — „Transport sustenabil” este prevăzută ca măsură de reformă reforma 1. Transport sustenabil, decarbonizare și siguranță rutieră/1.1 Decarbonizarea rutieră în conformitate cu principiul „poluatorul plătește”.

Jalonul prevăzut pentru această măsură de reformă este jalonul 59, reprezentat de „Intrarea în vigoare a legii pentru punerea în aplicare a pachetului legislativ referitor la punerea în aplicare a unui nou sistem de taxare bazat pe distanța parcursă pentru vehiculele grele de marfă (camioane) și a unor taxe mai mari de proprietate pentru cele mai poluante vehicule de pasageri (autoturisme/autobuze/autocare), pe baza principiului «poluatorul plătește» și a principiului impozitării ecologice”.

Noul sistem de taxare pentru vehicule rutiere trebuie să includă:

- nivelul specific al taxelor în funcție de distanța parcursă și criterii clare pentru taxarea vehiculelor grele în conformitate cu principiul „poluatorul plătește”;

- stimulente pentru vehicule și moduri de transport nepoluante/cu emisii scăzute;

- un sistem de descurajare a utilizării celor mai poluante vehicule, inclusiv prin măsuri fiscale/financiare, prin intermediul nivelurilor taxelor de proprietate pentru cele mai poluante vehicule de pasageri;

- utilizarea veniturilor pentru a sprijini întreținerea drumurilor și noi investiții în transportul sustenabil;

- transferul a 10% din traficul rutier (călători și mărfuri) către transportul feroviar între 2020 și 2026, calendarul pentru operaționalizarea deplină a sistemului de taxare având ca termen-limită trimestrul 2 — 2026.

Valoarea etapei I a proiectului este de: 236.486.300,00 lei, fără TVA (281.418.697,00 lei, cu TVA), defalcată astfel:

Activitățile finanțate	Valoarea (lei, fără TVA)
Sistem electronic de tarifare rutieră Lot 1 — Sistem informatic centralizat	235.920.300,00
Servicii de supervizare Sistem electronic de tarifare rutieră Lot 1 — Sistem informatic centralizat	540.000,00
Publicitate	26.000,00
TOTAL	236.486.300,00
Valoare TVA	44.932.397,00
VALOARE TOTALĂ (inclusiv TVA)	281.418.697,00

Centralizator

Costuri totale (lei, inclusiv TVA)	Fonduri externe rambursabile în cadrul PNRR — lei —	Contribuție publică națională — lei —	Valoare lei TVA
281.418.697,00	235.920.300,00	566.000,00	44.932.397,00

Durata proiectului de investiții Sistem informatic centralizat — lot 1 este de 24 de luni.

Eșalonarea investiției:

Anul I — 140.000.000,00 lei	Anul II — 141.418.697,00 lei
-----------------------------	------------------------------

Finanțarea proiectului de investiții se realizează din fonduri externe rambursabile, în cadrul Planului național de redresare și reziliență (PNRR), componenta 4 — Transport sustenabil, reforma R1 — Transport sustenabil, decarbonizare și siguranță rutieră/investiția I.3 — Dezvoltarea infrastructurii rutiere durabile aferente rețelei TEN-T, taxarea drumurilor, managementul traficului și siguranța rutieră și de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, în limita sumelor aprobate cu această destinație, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici aferenți
obiectivului de investiții „Consolidarea, modernizarea,
recompartimentarea și creșterea eficienței energetice
a Teatrului Național «Marin Sorescu» din Craiova”**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 42 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici aferenți obiectivului de investiții „Consolidarea, modernizarea, recompartimentarea și creșterea eficienței energetice a Teatrului Național «Marin Sorescu» din Craiova”, prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se realizează din împrumutul acordat de Banca de Dezvoltare a Consiliului Europei LD 2097 (2021), derulat conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 109/2008, cu modificările și completările ulterioare, și de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Culturii, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

Art. 3. — Ministerul Culturii, prin Unitatea de Management a Proiectului, răspunde de modul de utilizare a sumelor prevăzute în anexă, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

PRIM-MINISTRU

ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

Tánczos Barna

p. Ministrul culturii,

Diana-Ștefana Baciuna,

secretar de stat

Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice
și administrației,

Cseke Attila-Zoltán

Ministrul finanțelor,

Alexandru Nazare

CARACTERISTICILE PRINCIPALE ȘI INDICATORII TEHNICO-ECONOMICI
ai obiectivului de investiții „Consolidarea, modernizarea, reconfigurarea și creșterea eficienței energetice
a Teatrului Național «Marin Sorescu» din municipiul Craiova”

Ordonator principal de credite: Ministerul Culturii — Unitatea de Management a Proiectului
Beneficiar: Teatrul Național „Marin Sorescu”
Amplasament: strada Alexandru Ioan Cuza nr. 11, municipiul Craiova, județul Dolj

Indicatorii tehnico-economici:			
Valoarea totală a investiției (inclusiv TVA) (în prețuri valabile la data de 25.09.2024; 1 euro = 4,9758 lei)		mii lei	284.306
— din care C + M (inclusiv TVA)		mii lei	136.157
Eșalonarea investiției (INV/C + M):			
Anul I	INV	mii lei	89.670
	C + M	mii lei	39.386
Anul II	INV	mii lei	78.889
	C + M	mii lei	47.635
Anul III	INV	mii lei	115.747
	C + M	mii lei	49.136
Capacități:			
— suprafața construită:		mp	5.721
— suprafața desfășurată:		mp	17.677,44
— regim de înălțime:		2S + P + 2E + etaj tehnic	
Durata de execuție a investiției:		luni	36

Factori de risc
Obiectivul se va proteja antiseismic conform prevederilor Normativului P100-1/2013, cu modificările și completările ulterioare.
Finanțarea investiției
Finanțarea obiectivului de investiții se realizează din împrumutul acordat de Banca de Dezvoltare a Consiliului Europei LD 2097 (2021), derulat conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 109/2008, cu modificările și completările ulterioare, și de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Culturii, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții
„Pavilion nou cazare în cazarma 329 Boboc”

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 42 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Pavilion nou cazare în cazarma 329 Boboc”, prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se face de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Apărării Naționale, în limita sumelor aprobate anual cu această

destinație, precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

Art. 3. — Ministerul Apărării Naționale răspunde de modul de utilizare a sumelor prevăzute în anexă, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

PRIM-MINISTRU
ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:
Viceprim-ministru, ministrul apărării naționale,
Liviu-Ionuț Moșteanu
Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației,
Cseke Attila-Zoltán
Ministrul finanțelor,
Alexandru Nazare

CARACTERISTICILE PRINCIPALE ȘI INDICATORII TEHNICO-ECONOMICI
ai obiectivului de investiții „Pavilion nou cazare în cazarma 329 Boboc”

Titular: Ministerul Apărării Naționale
Beneficiar: Direcția domenii și infrastructuri — pentru perioada realizării investiției
Beneficiar final: Statul Major al Forțelor Aeriene
Amplasament: comuna Cochirleanca, județul Buzău

Indicatorii tehnico-economici:

1. Valoarea totală a investiției, inclusiv TVA (în prețuri valabile la data de 28.08.2024; 1 euro = 4,9771 lei), din care:		mii lei	108.843
— construcții-montaj		mii lei	61.737
2. Eșalonarea investiției: INV/C + M:	— Anul I	<u>INV</u> mii lei	<u>65.000</u>
		C + M	40.000
	— Anul II	<u>INV</u> mii lei	<u>43.843</u>
		C + M	21.737
3. Capacități (în unități fizice):			
— construcții noi	suprafața construită desfășurată	mpAcd	8.370,69
— drumuri, alei și platforme interioare	suprafața	mp	13.700,62
4. Durata de execuție a obiectivului de investiții:		luni	20

Factori de risc

Obiectivul de investiții se va proteja cu respectarea reglementărilor tehnice: Cod de proiectare seismică — Partea I — Prevederi de proiectare pentru clădiri, indicativ P 100-1/2013, cu modificările și completările ulterioare.

Finanțarea investiției

Finanțarea obiectivului de investiții se face de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Apărării Naționale, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea și completarea Regulamentului de organizare și funcționare a autorității teritoriale de ordine publică, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 787/2002

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Regulamentul de organizare și funcționare a autorității teritoriale de ordine publică, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 787/2002, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 575 din 5 august 2002, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **La articolul 12, după litera a) se introduce o nouă literă, lit. a¹), cu următorul cuprins:**

„a¹) dispune invitarea, prin secretariatul executiv, a persoanelor prevăzute la art. 19 alin. (2) din Legea nr. 218/2002

privind organizarea și funcționarea Poliției Române, republicată, cu modificările și completările ulterioare;”.

2. **Articolul 19 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 19. — Activitatea desfășurată în plen și în comisii de către membrii autorității teritoriale de ordine publică este neremunerată.”

Art. II. — Prezenta hotărâre intră în vigoare la data de 1 august 2025.

PRIM-MINISTRU
ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:
Viceprim-ministru, ministrul afacerilor interne,
Marian-Cătălin Predoiu
Viceprim-ministru,
Tánczos Barna
Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației,
Cseke Attila-Zoltán
Ministrul finanțelor,
Alexandru Nazare

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

**privind acordarea calității de consilier onorific
al viceprim-ministrului Michael-Dragoș Anastasiu
doamnei Luciana Simona Enache-Pirtea**

Având în vedere propunerea formulată de domnul Michael-Dragoș Anastasiu, viceprim-ministru, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/6.803 din 22 iulie 2025,

în temeiul art. 29 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Art. 1. — Se acordă doamnei Luciana Simona Enache-Pirtea calitatea de consilier onorific al viceprim-ministrului Michael-Dragoș Anastasiu.

Art. 2. — Activitatea doamnei Luciana Simona Enache-Pirtea este neremunerată.

PRIM-MINISTRU**ILIE-GAVRIL BOLOJAN**Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ștefan-Radu Oprea

București, 24 iulie 2025.

Nr. 390.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.
Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

